

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια οκτακόσια κι' έννενηντα τρία,
κρίσις θά ζουρλάνη τους Ρωμηούς άχρεία.

Έννατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ό ΡΑΜΗΟΣ τήν Ιεβραϊκά
κι' έαν έγω έπινοήθε
Συνδρομιάς θά έδωμαι
και 'στάν' Αθηνών τήν σέλιον
και εις τήν 'Ελλάδα έλιν
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — μόνον μιιά φορά θά βγαίνω,
— κι' όποτε μου καταβαίνει.
— γιατί λαοπά δέν έχωμαι,
— και εις τήν άλλοδασι,
— δίχως κάμα κι' ένεροπήνη.
— όπτα φράγματα είναι μένω.

Γιά τά τένα έμοια μέρη — έίνα φράγματα και 'ουά χείρη
Κι' ένα φύλλο έν κρατήρη — έγινας συνδρομητής,
κι' όπως τόν παρή δέν διδοι — θά τόν πάγ μαύρο ειλι.
Γράμμακα και συνδρομαι — άπ' εύδασι πρής έμυ.
Γιά τή σάρκα και τή μόρα — κάθε φύλλο μιιά δεκάρα.

Σεπτεμβρίου μηνός ένδεκατην,
μιιά κι' όγδόοντα τώ φράγκο και κάτι.

Τετρακόδα και σαράντα,
πέρνει τέλος ή λοκάντα.

**Διαθήλασος πρελλή
του κυρίου Φασουλής.**

(Ό Φασουλής 'στη μέση του βαρύ σιλάχι ζώνει
και Φασουλήςδες μερικους τριγύρω του μαζόνει,
και πάει 'στου Συντάγματος άπάνω τήν Πλατιάα
κι' εις ένα στυλο άπ' τούς δυό γοργός άναρριχάται,
κι' άνήμπορος και κίτρινος από τήν άστια
αυτά περι Συντάγματος πρής τόν λαόν βρυχάται :)

και τώ κρασί τής λευθερίας μεζ έχει κάμει τάπα...
πεινήντα χρόνια 'πέρασαν μι λούσα μοχογομάγκικα,
πεινήντα χρόνια 'πέρασαν πού δέν φορομει κάπα,
πεινήντα χρόνια 'πέρασαν πού κλέβομαι με φράγκικα.

Φ. — 'Στάς συντεχνιάς 'μίλησε ό κύριος Φιλήμων
περί τε του Συντάγματος και του κοινού καλού...
κι' έγώ γιά τούτο σήμερα ό Φασουλής ό τλήμων
θά ρητορεύσω 'στόν λαόν από τώ ύψηλού.

Πεινήντα χρόνια 'πέρασαν ως λίγουν λεληθότως
και τώ πατέρα 'μάθαμε θά λέγομαι παπάκη,
και βασιλείει 'στους Ρωμηούς Γεώργιος ό πρώτος
κι' εκύλισε ό τέντζερης κι' εύρηκε τώ καπάκα.
Πεινήντα χρόνια 'πέρασαν μι Σύνταγμα 'οτά πλάγγη
και τόσει λήσταρχοι τάρχη μας 'πήρανε τά λάγια,
κι' έπήρανε τής φλογεράρις μας κι' έπήρανε τής καρδάραις μας
και τούς λαγογαϊδαρούς μας και τής λαγογαϊδαράρις μας.

Πεινήντα χρόνια 'πέρασαν ως σήμερα σωττά
άφοτος 'στου Συντάγματος τώ μάγκανο γυρίζομαι,
και τώρα τήν κοιλίτσα του καβήνας με βαστίζ
κι' όλοι μας γιά τώ Σύνταγμα φαιδροί πανηγυρίζομαι.

Πεινήντα χρόνια 'πέρασαν και δός του σακαράκα
και μακάμ και μπουμ και γλιν γλιν γλιν και τώ γαλόνια πλάκα,
και ναργιλής γιαδάσικος και μύτη σαν φουγάρο
και κόψετε τής τραπούλαις και τώ νερό 'στ' αιλιάκι...
και τίτσιαι σύ και τίτσιαι 'εγώ ;... κακό ψυχρό σας φλάρο...
κολορός και σύ, κολορός κι' 'εγώ, κι' άπώνα βαρελάκι.

Πεινήντα χρόνια 'πέρασαν καλά κι' εύτοχισιμένα,
πού Φασουλήςδες οι Ρωμηοί 'γινήκαν σαν κι' 'μίνα,
πού φύλλα του Συντάγματος καθήνας ήματσούλις
κι' ή δόξ' από τά συννερα τή μύτη μας 'κουτσούλις,
πού 'βαλαμα 'ποκαμίσα κολλαριστά μι βόρακα,
πού 'βγάλαμε γιά 'λευθεριάς δι ρητορες τόν κόρακα.

'Στάματα, κρηναριό,
κι' έμπα μέσα 'στό χωριό,
και ζαπλώσου με ραχάτι
'στην καλύτε του χωριάτη.

Φάγε, κη, ζαχαρώσει,
δ,τι 'βρίσκεις σάρμας,
και σάν άφροντούλου
ζήτα του κοτιπούλου.

Σάν Άγας διάταξον,
όπως θέλεις γλάντις,
κοντακίφ πάταξον,
σπρουνοίς κίντης.

Πενήντα χρόνια 'πίρασαν με Σύνταγμα... σπολλάτη !...
και τούς σταυρούς μας ρίχνουσι σέ δρόμον σκουπιδόκαρα,
πενήντα χρόνια 'πίρασαν και μέσα 'τό Παλάτι
χοροκπόουνε τό μπιστόν κι' ή πλύστραις με τά τσόκαρα,
και κάθονται κιαρωταίς 'στους Αύλικούς καρσι
και δός του πιά τά Γαλλικά τά ξέρουσι φαρσι,
και πιάνομε τήν 'Αλεπού... ακούτ' έκεί !... τήν πιάνομα...
έμπρός, φορμέ βό μπαταγιόν, χωρίς καιρό νά χάνομα.
Και τό κουνιγι θά γινή μετά του Βασιλείου ; ...
άν έλθω έρχομαι κι' έγώ 'στην 'Αλεπού, άλλίως . . .
Βρή τι μας λές... τι νά σας πώ ;... τήν χάρη δέν σας κάνω
κι' έγώ ποτί με μπουρζοά τήν 'Αλεπού δέν πιάνω.

Νά ! νά ! κι' ή Χοεντζόλλερνα Σοφία Πριγκηπίσσα
μαζί με τόν Διάδοχο περφέ 'στ' άμάξιε μέσα...
κι' άν ή Πριγκηπίσσα περφέ δέν πρέπει νά εαστίσωμα
έμπρός της άς παράσωμα χωρίς νά χαιρετήσωμα.
Τόν κάθε μας χαιρετισμό τόν έχει γιά καμάρι
κι' ίσως κι' αύτή με τόν καιρό άπάνω της τό πάρη.

"Ω ! σάκρη νόν !... ω ! σαπριστι !...
φοβούμαι μήπως ζιπακότη
και μες σηκώση μύτη
πώς είναι από σπήτι.

Πόζα μία κι' άλλη άς βισατζ
εις τήν Πριγκηπίσσα 'μπροστά,
κι' όλαις νά τήν κυτάτε
χωρίς νά χαιρετάτε

Κι' άν Πριγκηπίσσα λέγεται από τās ηημαίμενας
έδώ δέν έχει πιάσει, άς τήν τιμούν έκεί,
και ποιος τό ξέρει τάχατε άν Χοεντζόλλερν ένας
έφόρισε καμμιά φορά μεταξωτό βραχι ;

Πενήντα χρόνια 'πίρασαν που 'κόψαμα και 'ράψαμα,
πού με παιδιά έπλήθουν κι' ή Ρομφοσύνη νόθα,
και τόνομά μας όλοι μας σάν ευγενείς έγράψαμα
μέσ 'στό Ήμερολόγιον του Σαξ-Κοβούργου Γούθα.
Πενήντα χρόνια 'πίρασαν και τόν Ρωμζών τά ρέκνα
έδώθ' έκείθε 'σκόρπισαν, πάρ λα και πάρ σοι,

πενήντα χρόνια 'πίρασαν και κάθε κοντοβράκι
έπίρασε τούς 'Αμιλτων και τούς Μομρανού.

Πενήντα χρόνια 'πίρασαν κι' ό Κόντες της Κερκύρας
όταν τόν έκασίτουλε 'στη Λόντρα ό Σωτήρας
έβγήκε με τόν Ρόσβερν των Άγγλων συγγενής
και τούτη τήν συγγένεια δέν 'γνώριζε κανείς.
Πενήντα χρόνια 'πίρασαν... φίρτε νά πώ σιρόπια...
πενήντα χρόνια 'πίρασαν... βάλετε φωτιά 'στά τόπια...
πενήντα χρόνια 'πίρασαν όπου της βουταίς πλίνομα
κι' όλους περιφρόνησαμε τούς Φράγκους τά καθάρματα...
πενήντα χρόνια 'πίρασαν... ώχού ! πώς δέν λωλαίνομα !...
βαστάτε με, διαβόητρον γυιοί, και φίρτε τά σιμάματα.

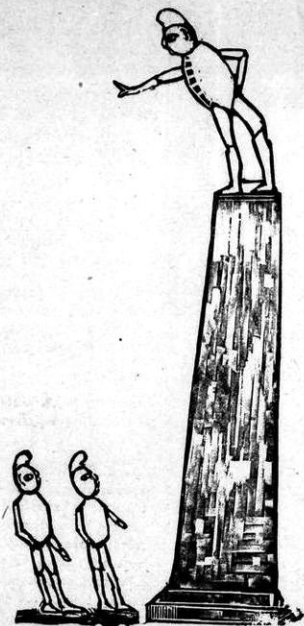
Πενήντα χρόνια 'πίρασαν και τώρ' άποσταμίνοι
λίμα πώς και τόν Σύνταγμα δέν μας παραγουτάρει,
γιατί με τούτο βγήκαμα διά παντός χαμίνοι
κι' ό,τι δέν φθά' ή 'Αλεπού τό κάνει κρεμαστόρι.

Σι τούτο του Συντάγματος τό πρώτο περιόλι
και κυβερνού, μαρι παιδιά, και βασιλείουσι όλοι,
κι' έκεί πού 'στό κρεβάτι σου τεντόνεις τήν άριδα
ας βγάλω, λές καθ' έαυτόν, και μιάν έφημερίδα,
κι' έκεί πού 'σόν περίπαιτο αξίνομαστος γυριζεις
ας κάνω και μιά Τράπεζα μονάχος φυθορίζεις,
κι' έκεί όπου 'στό Φάλητρο τραβές γιά νά χαείψης
αυθός ιδία σούρχεται καλή νά μουρλώζιψης.

Κι' έκεί πού χάσεις μ' άνοικτό και πεινασμένο στόμα
σάν Καραπάνος Αίοντας άς κάνω λές και κόμαμα,
κι' έκεί πού τό κεφάλι σου κτυπάς τό ψωραλίον
ας γίνω λές σάν Θεοδωρής μεγάλος Ναπολιάν,
κι' έκεί πού βλέπις του λαδίου πώς έδεξαι τό κιουπι
ας γίνω λές Πομπήτης καθός τόν σιρ Τρικούπη,
κι' έκεί πού βλέπις πώς θα πές κατά διαβόλου μπιτ
καθός τόν Κωνσταντόπουλο άς γίνω λές και Πιτ,
κι' έκεί πού μες 'στη σούπα σου λεμόνι Πέρου στίβεις
ας γίνω λές και Λεμονής τόν Χάμπρο νά πλουτίσω,
κι' έκεί πού τά τσουράπια σου τά μρωδάτα τριβεις
ας γίνω λές και Βουλευτής πριν βρώμα καταντήσω.

Κι' έκεί πού πές 'στην έξοχη μονάχος σου σάν άσος
ας κάψω, λές καθ' έαυτόν, γιά γούστο κι' ένα δάσος,
κι' έκεί πού περιφίρσαι με φούρα 'σόν όντα σου
ας κάψω, λές, τό σπήτι μου και βιαστικός άς φύγω,
κι' έκεί πού βλέπις κόκαρα της γειτονίης κοντά σου
ας γίνω, λές καθ' έαυτόν, και ζωκαλίπτης Άλιο.

Κι' έκεί πού βλέπις πώς και σέ δέν σέ ψηφά κανείς
ας γίνω, λές καθ' έαυτόν, και Άλιο ευγενής,
κι' έκεί πού μήτε 'ώδερκο δέν έχαις νά φορίσης
ας βάλω, λές, μεταξωτό νά θαμιαθού τά πλήθη,
κι' έκεί πού μόνος δέν 'μπορείς 'στην τρυπα νά χωρίσης
ας σέρω, λές, όπισω μου κι' αυτό τό κολοκούθι.

Κ₁' εκεί που τὰ μεσάνυχτα ἢ γιγνόντ' ἀκοιμάται
 μὴ πατινάδα ἔξαφνὰ ἢ μνήμη σου θυμάται,
 κ₁' ἄς τραγουδήσω, λές, κ₁' ἔγω, κ₁' ἀρχίζεις μίς 'σὴν ζίστη;
 εἴχεις κ₁' ἀμπέλιμα 'σὴν Βλαχιά, σπήτηκα 'στὸ Βουκουρίστι,

κρίμα που δὲν παντρεύσαι
 καὶ σὺρε νὰ κουρεύσαι,
 καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ,
 καὶ λὲς ἀκόμη ἓνα...
 παππαδοπούλα τοῦ παππα,
 ἀγάπα με κ₁' ἰμένα.»

Κ₁' εκεί που ψάλλεις που καὶ που ἐλευθερίας στίχους
 κιντάρεις ἔξαφνα σταυρούς σ' ἀσβεστωμένους τοίχους,
 κ₁' ἄς τοὺς μουσκέψω, λές, κ₁' αὐτοὺς γιὰ νὰ περάσ' ἢ ὄρα
 κ₁' ἀρχίζει πότισμα ψιλο καὶ δὲς του πίνεις φόρα,
 κ₁' ἐνὸς κλητήρα εἴχεται μὴ κόκκινη ἰρία
 τοῦ τοῦ λὲς εἰδὼν εἴχεται νὰ κάνωμε παρία;»
 κ₁' ἐνὸς μιλῆς πρὸς τὸν γάρον τοῦ νόμου προσηπτός
 εἰ πλησιάζει ὁ κλητὴρ κ₁' ἀρχίζει τσοῦρ κ₁' αὐτός.

Κ₁' εκεί που μπαινεις σπῆτι σου κλειμένο τὸ κιντάρεις
 κ₁' ἀμείως τοὺς γειτόνους σου περιέρχους ῥωτᾷς
 πῶς κανίνας σ' ἀδείσαι τὸ σπῆτι κατὰ λάθος,
 ἀλλὰ σοὺ λῆγουν φύλακες τῶν νόμων σεβαστοὶ

πῶς ἀγνωστοί σ' ἐσούφρωσαν, καὶ τότε λὲς μὴ πάθος;
 ἀχ ! τότε θὰ μὴ γδύσουνε καὶ μὴ φορὰ γνωστοί ;»

Κ₁' ἐνὸς βαρεῖ τὸ λειγρὸν περιπαθῆς λαυτέρνα
 μαχαίρια βλέπεις γύρω σου ν' ἀστράφτουνε γυμνά,
 κ₁' ἐνὸς μὴ κάποιον σύντροφο γλεντᾷς μίς 'σὴν ταβέρνα
 ἄς τοῦ τραβήξω, λές, κ₁' αὐτοῦ καμμία 'στ' ἀχαμνά,
 κ₁' εκεί που συλλογίζεσαι τί διάβολο θὰ γένης
 ἄς γίνω, λές καθ' ἑαυτὸν, παππᾶς καὶ τραγογίνης.
 κ₁' ἐνὸς τὰ ποδοφοῦστανα περνούν τῶν Ἀθηνῶν
 ἄς δώσω, λές, μὴ δαγκωνιά εἰ κάποιον κουτσουμποῦ,
 καὶ τῆλος πάντων Βασιλεύς ἄς γίνω τῶν βουδῶν
 γιὰ νὰ χαρῆ 'στὸν τάφο του κ₁' ὁ κύριος Ἄμπου.

Κ₁' ἐνὸς 'σὴν Μπόρσα πρῶμα πᾶς νὰ μάθης πῶς πηγαίνει
 τὸ φράγκο, τὸ συνάλλαγμα, ἢ λίρα, τὸ χαρτί,
 ἓνας μοιτέης ἔξαφνα μίς ἀπ' τῆ Μπόρσα βγαίνει
 καὶ σοὺ φωνάζει Γαλλικὰ ἀμισσημὲ Λεκὸς παρτί.»
 Ἐ πουργοῦ; τὸν ἔρωτᾷς... κ₁' ἄν τὸ γιατί γνωρίζῃ
 μὰ σὰν τοῦ Μπαλομᾶσκαρα τὸν Ὀσκάρ φιθορίζει:
 « Ὀσκάρ λὲ σά,
 μὰ νὸν ντιρά.»

Κι' ἐκεῖ πού σάν Χριστιανὸς τραβῆς 'στὴν Ἐκκλησία
ἀπ' τὸ Δημοκρατῆριο σου λένε νὰ περάσῃς,
καὶ βλέπεις τὰ κουμπούρια σου εἰς τὴ δημοκρασία
κι' εὐθὺς ἴδια σούβρῃται νὰ τὴ ξαναγοράσῃς,
καὶ μία, δύο, ἀλλὰ τρεῖ, καὶ λὲς εἰς τὸν καθένα :
αἰμωρεῖ, κι' ἂν πῆς 'στὴν Ἐκκλησίᾳ προσκίνα καὶ γιὰ μίνα.»

Λόρδος Τρικοῦπης, Θεοδωρῆ, Λαγκάδης, Μισολόγγι,
Πιτ, Καραπάνος, Λεμονῆς, Ρεπουμπλικὰ τοῦ Ράλλη,
μὲν βοαγιᾶς μισοῖ Λαῖκοι, κατακλυσμός καὶ βόγγοι,
καὶ γιὰ τὸ φράγκο συλλογαῖς μὲ ξίσκιπο κεφάλι,
καὶ κανονιαῖς καὶ ζητιανιαῖς καὶ γιὰ τὰ φουτιγγὶ δίσκοι,
καὶ Βασιλεῖς ἀνεύθυνος καὶ τόσο Βασιλίσκοι,
πού μὰς τραβοῦν ἀπὸ ταῦτι
καθ' ὅλ' ἀνεύθυνοι κι' αὐτοί.

Μὲν ντιέ, μὲν ντιέ, τί μυστικιαὶ καὶ φανατικὰ φευγαλίας,
καὶ δὸς τοῦ 'στὸν Ἀνεύθυνον ἀναφοραῖς μεγάλαις,
καὶ σῶσε μας γιὰ τὸ Θεὸ ἀπὸ τὰ παραλίαντα
προτοῦ οἱ φοβερίσῃμε μὲ προνοντοιαμίντα.

Βασιληᾶ, χρυσὸ στολίδι,
μὴν πηγαίνῃς σὲ ταξιδί,
μὴ μακραίνῃς μήτε λείγα
κι' ὁ λιμὸς ἔμπρὸς μας εἶναι,
ἂν θὰ μείνῃς λίγω φύγα,
ἂν θὰ φύγῃς λίγω μείνε.

Βασιληᾶ, μ' ἴμας τὰ χάνεις,
μὰ κι' ἑμῆς τὰ χάνομε,
κι' οὔτε νοθόμοις τὶ κάνεις
κι' οὔτε τὸ τί κάνομε.
Κι' ἕνα κι' ἄλλον προσκαλεῖς
μῆσα κι' ἔξω τῆς Αὐλῆς,
μὰ δὲν ξέρεις τί θὰ γένη
μὲ τὸ τόσο μαινοβογαίνεις.

Κι' ὁ Τρικοῦπης γιμάτος ὄνορες
ἕνα τίποτο σου ψάλλει μόνος :
«Μ' ἀπαρνῆθης, σκληρῆ, μ' ἀπαρνῆθης,
γράψε μου τὸ εἰ μαῦρο χαρτί,
κι' ἕνακ Λόρδο τρανὸ δὲν φοβῆθης,
πού τοῦ Πάππα τὰ γένια κρατεῖ.»

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν, Ἑλλάς μου ζωοδότειρα,
καὶ χοῖροι πίνουσι νερὸ μῆς ἀπὸ δισκοπότηρα,
κι' ὄλοι τὰ νύχια ζύνομε 'στὴ σάπια σου κουφέλα
καὶ λίγει καθὲ γαῖδαρος τὸν πετινὸ Κεφάλι,
κι' ὄλα τὰ πολιτεύματα μανίστρα κι' ἀνακάτωμα,
καὶ λογοδιάρροι' ἀγιάτρευτη καὶ γενικό ζεπάτωμα,
καὶ βλέπομα γιὰ ντύσιμο πὸς λείπει κι' ἡ λινάτσα
καὶ κελαιδοῦμα λίρ μπαλὴρ κι' ἰγὼ κρατὸ τὸ ἴσο,
καὶ τοῦτοι μπαίνουν 'στὴς Αὐλῆς τὴν πόρτα μὲ τὴ φάτσα
κι' ἐκείνοι σάν Μπερτοῦλοιοι τρυπνοῦσι μὲ τὰ πίσω.

Κεραῖαν δὲν ἠλλάξαμεν,
τὰ πρέποντα εἰρήκαμεν.

τὸν ὄρον ἐφύλαξαμεν,
τὴν πίστιν τετραῖκαμεν.

Ζήτω!... σκάς Ἐυρώπη σκύλα,
τόκα, Περιλίτο βλάμη,
ὄλα θάλασσα καὶ νῆλα,
ρούφ' αὐτέ μου τὸ ποτάμι.

Ρωμιοῖ μου, σὰς συγγαίρω...
χαρὰ 'στὸ Σύνταγμα σας,
κι' ἀγίραχος προσέρω
τὸ μέγα ὄνομα σας.

'Αδελφια φιληθῆτε,
βάλετε στραβὰ τὸ φῆσι σας...
φτοῦ! νὰ μὴ βασκαθῆτε
καὶ σίσερο 'στὴ μῆση σας.

**Λύκειον μοναχικὸν
κι' ὄνωτος Ἐδρωπαϊκόν.**

Ἄν ἀληθῆ διάπλασιον τῶν τέκνων σας ποθῆτε
ἀμείως εἰς τὸ Λύκειον Μακρῆ καὶ Μάνου ἴτε.
Γνώμας γι' αὐτὸ δὲν εἶναι ὄσο... καθ' ὄλα ἰτελίς
καὶ δὲν πηγαίνει τοῦ κακοῦ ὅτι καλὸ κι' ἂν λές.
Αὐτὸς ὁ Μάνος κι' ὁ Μακρῆς—μεγάλῃ των τιμῇ—
ποτὶ δὲν ἔμαθαν νὰ τρῶν χαράμι τὸ ψωμί,
μ' αὐτοῦς μορφόνεται κανεὶς ἐνὶ διακοδᾶζει,
ἐκεῖ κι' ὁ γυῖος τοῦ Φασουλῆ προκόβει καὶ σκουδᾶζει.

**Ἐκαὶ ὄλγαις ποικιλίας.
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Ἐφημερίς σατυρικὴ τὸ Σκριπ εὐφροστάτη
καὶ μὲ πιπὲρι μπόλινο καὶ μ' Ἄττικο ἀλάτι,
διαβόλου κάλτσα, παταχῆ, κι' ἐνήμερος εἰς ὄλα,
ὅπου σάν χάσινο ψωμί πουλεῖται καὶ φραντζόλα.

Μηνᾶ Χαμουδοπούλου Κατήχησις τελεία
ὀρθόδοξος καθ' ὄλα καὶ Χριστιανικὴ,
πολύτιμον βιβλίον εἰς πάντα τὰ σχολεῖα,
καὶ γλαφυρὰ τὴν γλῶσσαν καὶ περιεκτικὴ
μὲ νέας ἐξηγήσεις καὶ διδαχὰς πλουσίας,
κι' ἀντὶ δραχμῆς τιμᾶται μῖα καὶ μισοῖς.

Νέον Παρθενωγενίον, πού θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ,
κι' ἡ γνωστὴ τὸ διευθεῖναι Φουντουκλῆ μὲ τὴν Πρινάρη,
ὄσο κυριας ὅπως πρέπει μὲ χαρισματα μεγάλα,
πού τὰ λόγια των καμπόσις τὰ κρομῶν γιὰ σκουλαρημῆς
καὶ νηπιῶν δάχη τάξις τὸ Σχολεῖον των μὲ τέλλα
καὶ δασκαλίσις θὰ βγάλῃ, ὅπου θάνατι τεταρτίκιμα.
'Ἐτὴν ὄδον Ἀκαδομίας τὸ Σχολεῖον τοῦτο κῆτιμα,
ἀριθμὸ δὲν ἐνθμοῦμα, μὰ ρωτάτε νὰ τὸ ἔρῃτε.